

## TOELATINGSPROEF LUCA Drama voor het academiejaar 2019-2020

### LUCA School of Arts- campus Leuven

Sessie 1: Van 8 tot 9 april 2019

Sessie 2: Van 1 tot 2 juli 2019

Sessie 3: Van 22 tot 23 augustus 2019

Terugkomdag (optioneel): 26 augustus 2019

#### Wat willen wij op twee dagen van jou te weten komen?

LUCA Drama leidt podiumkunstenaars (acteurs, theatermakers, schrijvers...) op die vanuit een eigen artistiek profiel en noodzaak een weg vinden in de wereld. Ze kunnen breed en flexibel functioneren, zowel als scheppend of uitvoerend artiest.

We doen dit door in onze opleiding in te zetten op spelen én op maken. De speler moet voldoende maker zijn, en de maker voldoende speler. Doorheen de opleiding evolueer je vanuit deze twee pijlers naar een eigen profiel. Je kiest gaandeweg op welke aspecten je verdiepend of verbredend wilt inzetten. En in welke context je dat wilt doen. De éénjarige artistieke master zet in op oriëntatie binnen een zuiver artistiek werkveld, de tweejarige artistiek-educatieve master zet in op het inzetten van je artistieke vaardigheden en kunstenaarschap binnen o.m. sociale en educatieve contexten.

In ons programma nemen tekst en taal een centrale plaats in. Als student moet je de drang hebben en de vaardigheid ontwikkelen om al makend, schrijvend en spelend uit te zoeken wat tekst vandaag en in de toekomst kan zijn.

Binnen dit alles maken we enerzijds een duidelijke keuze voor ambacht en kunde als belangrijke fundamenten voor een artistieke loopbaan. De keuze voor tekst impliceert een gevoeligheid voor taal en nuancering, naast analysevaardigheden en inzicht. Daarnaast is de technische beheersing van lichaamstaal en stem cruciaal. In theorievakken wordt aan de student een brede bagage van kunst en samenleving aangereikt, om een eigen referentiekader op te bouwen.

Anderzijds verwachten we dat je als student in staat bent om je eigen opleiding en ontwikkeling in handen te nemen en vooruit te stuwten, vanuit een artistiek verlangen. We streven ernaar om een context te scheppen waarbinnen je zelfredzaamheid, lef en verantwoordelijkheidszin gestimuleerd worden. Met voldoende veiligheid, maar zonder je af te schermen voor de realiteit. Zodat je gaandeweg zélf een kader en context kan scheppen voor je werk.

Op de toelatingsproef zoeken we of je voor dit plaatje voldoende aanleg en bagage hebt.

- **Ben je een speler?** We kijken in de toelatingsproef of je makkelijk tot spelen komt, of je er plezier in vindt en of je kan samenspelen met anderen.  
In de monoloog en in collectieve improvisatorische spel oefeningen toetsen we je spelverbeelding en spelcreativiteit. Daarnaast is er een verplichte dialoog: uit Closer van Patrick Marber. We toetsen zo ook of je liefde hebt voor tekst. En of je een tekst kan interpreteren. Op de website vind je een aantal monologen van diverse klassieke en hedendaagse auteurs, waaruit je er één kiest.
- **Ben je een maker?** Heb je voeling met beelden, met hoe je iets op scène brengt? Voel je de noodzaak om iets te vertellen? En lukt het je om dat in een transparante vorm over te brengen bij een publiek? Voor de eerste maakopdracht schotelen we je foto's voor als uitgangspunt, om je verbeelding te prikkelen.
- **Hoe zit het met je lichaam en stem?** In een bewegingssessie kijken we hoe je je lichaam inzet. Ook stem is een aandachtspunt. Welke ontwikkelingsmogelijkheden heb je op dit vlak? Wat zijn de mogelijke problemen en welke werkpunten zal je moeten aanpakken?
- **Heb je inzicht? Hoe neem jij een standpunt in?** Doorheen de proeven peilen we naar je persoonlijke verhouding tot het materiaal en naar je inzicht hierin. Hiernaast is er ook een schriftelijke proef waarin we een beeld krijgen van je referentiekader en denkvermogen.

### **Wat je concreet moet voorbereiden**

Kies één van de monologen die je hier in bijlage vindt.

Je brengt voor jezelf structuur aan in de tekst en je studeert hem goed in zodat je hem uit het hoofd kent. Dat is een voorwaarde om met de tekst te kunnen 'spelen' en hem tot leven te brengen op de scène. We willen zien hoe je je persoonlijk verhoudt tot die tekst, hoe je de tekst eigen maakt en hoe je hem op het hier en nu betreft. Wat is de context, wie spreek je aan, wat wil je bereiken? Maak hierin duidelijke keuzes.

Bereid een persoonlijke performance voor van ongeveer twee minuten.

Je doet dat op basis van een van de foto's die je vindt op deze link

[\[https://drive.google.com/drive/folders/OB\\_dZ0wCxTPjxbnpZbTEzLWIXTFE?usp=sharing\]](https://drive.google.com/drive/folders/OB_dZ0wCxTPjxbnpZbTEzLWIXTFE?usp=sharing).

Kies een foto die jou aanspreekt, en gebruik die als vertrekpunt, als uitvalsbasis voor je denken en voelen, je verbeelding en creativiteit. Wij willen zien hoe de foto jou tot het maken (van een beeld, een tekst, een beweging, een geluid,... ) inspireert. Denk na over je

standpunt, je betrokkenheid en de vorm die je kiest. Zorg dat je je keuze kunt verantwoorden.

! Gebruik enkel decorelementen en audiovisueel materiaal indien noodzakelijk. Wij voorzien op dat moment enkel een geluidsinstallatie.

Leer de dialoog uit Closer, de mannelijke of de vrouwelijke rol (vrije keuze).

Het is belangrijk om de tekst uit het hoofd te leren en van tevoren geen spelstrategieën uit te denken. Je zal de dialoog immers moeten spelen met iemand die je nog niet kent. Je reikt je tegenspeler in het moment spelkeuzes aan en gaat tegelijk mee in zijn/haar keuzes. Spelcreativiteit maar ook aanvaarden, flexibel spelen zijn hier belangrijk.

Belangrijk is dat je deze opdrachten voorbereidt zonder begeleiding van een coach.

### Verloop van de toelatingsproef

#### Dag één (8u30- 18u)

Tijdens de voormiddag staan na een korte verwelkoming en opwarming drie werksessies op het programma, in de vorm van een carrousel: een sessie monologen, een improvisatiesessie en een sessie beweging. De monologensessie moet je voorbereiden. In de andere twee workshops ga je aan de slag met de voorzetten en de instructies die de docenten je geven.

Na de voormiddag houdt de jury een eerste beraadslaging. In het geval van fundamentele bezwaren kan de opleiding beslissen om voor een kandidaat de proef hier te beëindigen. De kandidaat krijgt individuele, mondelinge feedback.

In de namiddag doe je dan de maakopdracht die je hebt voorbereid. De maakopdrachten worden getoond aan iedereen.

Hierna houdt de jury een tweede beraadslaging om te beslissen welke kandidaten verder gaan naar de tweede dag van de proef. De kandidaten die de proef hier moeten beëindigen, krijgen individuele mondelinge feedback. De kandidaten die verder gaan, krijgen een nieuwe maakopdracht voor de tweede dag.

#### Dag twee (9u-18u)

Op deze dag ga je in twee werksessies aan de slag met een kort fragment uit **Antigone** (krijg je ter plaatse) en met het **Closer**-fragment dat je hebt voorbereid. Je krijgt van de docenten spelinstructies en - tips. Je wordt uitgedaagd om te experimenteren, om je in te leven, om diepgang en kwetsbaarheid in je spel te tonen.

Ook is er op de tweede dag een schriftelijke proef: je krijgt een essayistische tekst (max. 1 A4) voorgeschoteld, je vat de kerngedachte ervan samen en reageert erop met een eigen standpunt en argumentatie. Zo willen we zicht krijgen op je vermogen tot logisch redeneren, je formuleervaardigheid en je referentiekader/bagage.

In de namiddag toon je het resultaat van de nieuwe maakopdracht, die je op dag één hebt gekregen. Aan het eind van de tweede dag voeren we eventueel individuele gesprekken en beraadslaagt de jury. We sluiten de dag af met de selectie en feedback. In deze gesprekken krijg je ruimte om je verhaal te doen en wij vertellen jou hoe we je in de afgelopen twee dagen hebben ervaren: pik je snel dingen op? Kan je soepel samenwerken met medestudenten en sta je open voor opbouwende kritiek? Heb je voldoende autonome werkkraft? Wat zijn volgens ons je werkpunten?

Indien de balans volgens de jury positief is, ben je toegelaten. Indien we wel jouw potentieel zien maar nog twijfels hebben over concrete deelaspecten, vragen we je eventueel om je opnieuw aan te bieden op de terugkomdag eind augustus [zie onder].

Veel succes!

Carl von Winckelmann, Steven Beersmans, Kris Cuppens, Lieve Hermans, Els Jourquin, Els Olaerts, Sofie Saller, Barbara Vandendriessche, Sara Vertongen, Geert Kestens, Els Janssens (het toelatingsproefteam).

**Inschrijving** - VERPLICHT! Gelieve - om je voor de toelatingsproef in te schrijven - de aanvraag tot deelname aan een toelatingsproef in te sturen (<http://www.luca-arts.be/artistieke-toelatingsproef>). Hierna krijg je een bevestiging per e-mail toegestuurd.

### **Terugkomdag**

Op 26 augustus 2019 organiseren we optioneel een terugkomdag indien er kandidaten zijn bij wie we nog vragen hebben. Sommigen krijgen een opdracht mee en laten dan het resultaat zien. Anderen moeten oplossingen zoeken voor administratieve of medische problemen. Aangezien het totaal aantal plaatsen gelimiteerd is, willen we zicht hebben op het hele plaatje alvorens onze definitieve beslissing te nemen.

Vragen? Mail naar [info@lucadrama.be](mailto:info@lucadrama.be)

## B/ Monologen

### 1/ Gesprongen - uit Onschuld (Dea Loher, vertaling Liet Lenshoek)

Ik kende hem eerst niet.

Heb hem op de party gezien, voor het eerst.

Op de avond waarop 't gebeurd is.

Niet direct mijn type.

Opdringerig zou overdreven zijn, maar te open, op een of andere manier te open.

Stilte.

Heeft me gevraagd, of ik in God geloof, we hadden niet veel gedronken, dat moet iemand me eerst bewijzen zei ik, hij keek me zo aan, en of het leven voor mij zin heeft.

Zwijgen.

Hij was begin twintig, schat ik, was net begonnen Pools te studeren, en bedrijfseconomie.

Knap en blond en.

Zo'n type beste vriend.

Zwijgen.

Ik heb geprobeerd daarop te antwoorden, eerlijk, ik was een beetje dronken, en balorig, toen hebben we dope gerookt, ik heb hem verteld, dat ik mijn stagejaar op de Filippijnen gedaan heb, en hoe ik een man daar de door gangreen aangetaste tenen moest amputeren, een bedelaar, die zich naar de hulppost had gesleept, geluk gehad, nou ja, de wachtkamer vol elke dag, kinderen met messteken in hun buik, oudjes met rotte en etterende gebitten, bont en blauw geslagen hoeren met glazige blik, baby's met rattenbeten in het gezicht, moeders met een dood kind in hun buik, dat er niet uit wil, uit hun onderlijf stinkend en dronken, die kan je zonder narcose opensnijden, die merken niks meer.

Dus, nou, dat heb ik verteld, en dat ik het werk leuk gevonden had, en dat ik nu in een ziekenhuis hier werk. Is natuurlijk veel meer routine.

Stilte.

Of het leven voor mij zin heeft.

Hij wist niet van ophouden.

Ik was totaal bezopen.

Ik heb er niet diep over nagedacht.

Ik zeg nee, er is geen zin, het leven heeft geen zin voor mij, het mijne niet en alle andere ook niet.

Zegt hij, waarom draait het dan.

Ik zeg, oké, ik heb op een bepaald moment een talent ontdekt, een interesse, ik snijd graag mensen open en kijk, hoe het er daarbinnen uitziet, ik naai ze ook graag dicht, ik observeer dit verdomde tamelijk perfecte organisme, hoe het tamelijk perfect functioneert, meestal en waar niet, imiteer ik die verdomde perfectie en probeer te overbruggen.

Ik overbrug de fouten.

Niet omdat ik het zinvol vind, maar omdat ik het goed kan.

Ik denk nog, dat is zeker niet iemand die snel opgeeft, die zoekt en vindt, en wat hij gevonden heeft, houdt hij vast en dat geeft hem zin.

Zo iemand.

Ik heb hem zelfs benijd.

Ik heb hem echt benijd.

Daarna hebben we niet veel meer gepraat.

We zijn naar mijn huis gegaan.

Ik wil onder de douche en ga nog een keer naar de keuken omdat ik vergeten heb hem iets te drinken te geven, ja, ik heb vergeten hem iets te drinken te geven, ik kom dus binnen, naakt, rent hij al langs me heen, zegt niets, kijkt me niet aan, rent me voorbij, rent naar de volgende kamer, ik achter hem aan, het ging zo snel, ik had het niet eens door, ik zie alleen het open raam, het open raam - nee, ik kon niet naar beneden kijken, kon ik niet, moet ik hem en passant verteld hebben, de zon, het licht, het uitzicht, dat ik op de dertiende verdieping woon-

## 2/ uit 'After the end' (Dennis Kelly)(bewerking)(vertaling: Carel Alphenaar Arthur Belmon)

Ik vraag me vaak af waarom mensen dingen doen.

Wat maakt dat we ons op een bepaalde manier gedragen.

Daar kan ik avonden lang over nadenken.

Zijn we ergens in vastgelopen, een bepaald gedrag, ik weet niet, cirkels van geweld of zoiets en is het mogelijk om die te doorbreken, die cirkels, is het mogelijk ze te door...

En daar zat ik dan over na te denken en die kat, die prachtige kat zonder staart kwam dan bij me langs, ik liet de achterdeur altijd open want de tuin ziet er, en ze was doodsbang in 't begin, die ziet er echt schitterend uit, echt.

Dus ik kocht wat brokjes voor d'r en de eerste keer rook ze d'r aan en rende weg, zodra ik me bewoog, weet je, de hele avond niet meer teruggezien,

en ik zit te denken, hoe reageer je, wat zeg je terug, patronen, geweld lokt geweld uit,

en de volgende avond komt ze een stukje verder de kamer in en ik kijk naar haar staart

en ik denk 'Die lijkt wel afgehakt' maar ik geloof niet dat dat zo is,

ik denk dat het een Manx is, die worden zonder staart geboren, geloof ik,

en de volgende avond komt ze nog verder naar binnen en ik begin er al aan te wennen, ik begin er al naar uit te kijken.

En de volgende avond is ze binnen en ze eet en daarna komt ze elke avond;

ze zit bij me op schoot, ze loopt me achterna, ze zit op me te wachten in de vensterbank als ik thuiskom.

En we zitten daar elke avond en ik denk na over gedragspatronen en is het wel mogelijk die patronen te doorbreken of zo en zij zit te eten en te miauwen als ze naar binnen wil. Elke

avond. En op een avond krabt ze me, zomaar ineens, ja, katten hè, zo'n gemene valse kattenkrab, kijk.

Zie je?

Ze wist dat ze iets heel ergs gedaan had.

Pas na drie dagen durfde ze weer bij me op schoot. Ik aai haar en denk na. Zo warm, zo kwetsbaar, weet je. En ik doe mijn handen om haar nek. En ik knijp. En ik knijp. Tot haar nek ongeveer zo dun is als een touwtje. En ik knijp door. En ik zit daar -het was gisteravond -met die doolie kat op schoot, en ik dacht: ik ga bij jou langs.

En hier ben ik.

Ik dacht: Ik stap naar binnen en vraag je of je je van kant wilt maken en jij doet dat. Jij doet wat ik je vraag. Je was toch al van plan ons allebei dood te maken.

Lange pauze

Ik ben weer aan het werk. Wel ander werk. Ze hadden mijn baan al weggegeven. Maar ze hebben iets nieuws voor me bedacht. Ik weet alleen niet wat er van me wordt verwacht en ze vinden het denk ik te pijnlijk om het me uit te leggen. Ik dacht: dat gaat wel over na een week maar het duurt nu al een maand en ik heb nog steeds geen flauw idee wat er van me verwacht wordt. Weet je wat het is? Ik heb eerlijk gezegd überhaupt geen idee wat ik met mijn leven aanmoet.

### 3/ Patrizia - Uit Push up 1-3 (Roland Schimmelpfennig, vertaling Jan van Dyck)

Ik glijp binnen in het bureau van Kramer en laat de deur op een kier. Ik sta in het donker in het onbekende bureau aan het venster en ik kijk naar de lichten van de stad. Als Kramer nu binnenkomt word ik waarschijnlijk ontslagen. Op staande voet ontslagen. Ik heb niets verloren in Kramer zijn kantoor, niets te zoeken.

Achter mijn rug gaat de deur open -ik zie het aan de gele lichtstreep op het tapijt- en ze gaat terug dicht, maar ik draai me niet om. Hij doet het licht niet aan. Hij staat vlak achter mij, ik voel zijn adem. Ik weet dat hij het is. Robert. Ik weet het. Hij legt zijn handen om mijn middel. Hij draait mij naar zich toe, en we kussen elkaar. Hij duwt mij tegen het vensterglas en schuift mijn kleedje omhoog. We hebben seks. Ongelooflijk hevige seks.

Korte pauze

En daarna zijn we weer naar het feestje gegaan -hebben niks meer tegen elkaar gezegd - hebben ons tussen het volk gemengd. Als afgesproken. Maar we hebben niks afgesproken.

Korte pauze

We hadden geen afspraak. Eigenlijk wilde ik hem de volgende dag op zijn bureau opbellen, maar -

Korte pauze

Ik heb hem niet opgebeld. Niet omdat ik hem niet wilde bellen, natuurlijk wilde ik hem bellen, maar ik dacht, het is beter, dat hij naar mij belt. Op zich heb ik er geen probleem mee om de eerste stap te zetten -dus-

Korte pauze

Noch in mijn job, noch met mannen. Maar hier ging het over iets anders. Het ging hier om meer. Dat hier was -

Korte pauze

Dat hier was te belangrijk.

Korte pauze

En daarom kon ik hem dus niet opbellen. Dat zou niet goed geweest zijn. Dat zou al direct faliekant geweest zijn, daar ben ik ook nu nog altijd van overtuigd. Ik wilde niet, dat hij de indruk had, dat ik het nodig had. Dat ik het, al was het maar een beetje, nodig had- Er was helemaal geen aanleiding, om hem te laten weten dat hij mij kon hebben. Het ging erom, hem ondubbelzinnig te laten weten, dat ik ben, zoals hij is. Zoals hij, van dezelfde klasse, alleen op een ander gebied. Creatief, groot prestatievermogen. Hard, als het moet: ik heb op dit moment, begin dertig, een functie die anderen in heel hun carrière nooit zullen bereiken. We leken zodanig op elkaar- wij hoorden gewoon samen. En daarom belde ik hem niet.

Korte pauze

Maar ik probeerde hem min of meer toevallig tegen te komen. Ik stond op de uitkijk naar hem, in de parking, de lobby, bij de liften, in de kantine, of na het werk in een van de kleinere Italiaanse restaurantjes in de buurt. Daar waar iedereen naartoe gaat.

Korte pauze

Ik probeerde te ontdekken wanneer hij aankwam, en wanneer hij vertrok, maar ik kwam hem nooit tegen. En hij liet niks van zich horen.

Korte pauze

Ik was vermoedelijk voor hem een korte affaire geweest. Misschien deed hij zoiets wel meer. Ik liet hem waarschijnlijk koud. Waarschijnlijk dacht hij er niet eens meer aan.

Korte pauze

Ik werd woedend.

Korte pauze

Ik werd woedend, omdat hij niet begreep met wie hij hier te doen had. Hij belde niet op. Ik was het hem niet waard. En daarvoor zou ik hem straffen. Wat zeg ik, straffen -vernietigen. Ik wilde hem kapotmaken. Kapot.

Korte pauze

E toch zocht ik naar hem: in de lobby, op de parking, in de kantine, in de kleine Italiaanse restaurantjes om de hoek. Maar hij was er niet.

Korte pauze

En dan kwam Kramer naar mij toe en vond dat het tijd werd voor een nieuwe spot; en of ik zijn nieuwe topman al had ontmoet: Robert -  
Hij zei dat ik met Robert contact moest opnemen. Dat zou voor ons beiden ongetwijfeld interessant zijn.

-

-



#### 4/ Russische opening -uit Wolokolamsker chaussee 1 (Heiner Müller, vertaling Marcel Otten)

Wij lagen tussen Moskou en Berlijn.  
Achter ons een woud,  
voor ons een rivier.  
Tweeduizend kilometer ver Berlijn  
En honderdtwintig kilometer, Moskou.  
In loopgraven van bevroren slijk  
wachtten wij.  
Op het bevel tot aanval.  
En op de eerste sneeuw.  
En op de Duitsers.

Overdag was 't front te horen,  
's nachts te zien.  
De Duitsers hadden wat wij misten:  
tanks en de hoogmoed van de overwinnaar, vliegtuigen.  
Mijn soldaten hadden angst en niet veel meer.

De angst is de moeder der soldaten  
en de eerste knip gaat door de navelstreng.  
En wie de knip niet krijgt sterft aan de moeder vast

Mijn soldaten kwamen van school.  
In de bioscoop hadden ze gezien wat oorlog was.  
Hun bevelhebber was ik, en mijn angst was  
de angst voor hun angst.  
Het front kwam almaar dichterbij,  
en met het front de deserteurs.

Van waar kameraad?  
    Uit de omsingeling van de Duitser.  
Zag je hem?  
Hoe vecht hij De Duitser?  
Zag je hem?  
    Of we 'm zagen.  
    De Duitser is een horizon vol tanks die op je afkomt. ZO.  
    Een hemel vol met vliegtuigen, dat is de Duitser.  
    Een tapijt van bommen dat zich over Rusland legt.  
    Je zult hem zelf zien.  
    Nog voor je wakker wordt uit je slaap.  
    Misschien word je wel niet wakker uit je slaap  
    straks.

Waarheen zo snel?  
Blijf hier.  
Rust van het front uit kameraad.  
Vertel.

Zo verliepen de gesprekken aan de vuren.  
Ik hoorde ze en las de bevelen van de regimentsstaf.  
Hitler zegt de wereld:  
'De weg naar Moskou is slechts een wandeltocht.  
Het bestaat niet meer het Rode Leger.'

Mijn wijsvinger las met de regels mee.  
Mijn handen hielden het papier omhoog,  
en als bliksem sloegen de woorden in mijn hoofd.  
En zonder erbij na te denken wist ik:  
Hun weg naar Moskou is slechts 'n wandeltocht,  
als wij verslagen worden.  
En ook wist ik dat wij niet verslagen werden door hun tanks.  
Noch door vliegtuigen of bomtapijt.  
Maar ons verslaat de generaal die angst heet.  
Alleen als wij hem verslaan winnen wij.

## 5/ Monoloog uit 'Immaculata', Stijn Devillé & Adriaan Van Aken

en dan een schot  
dat was vlakbij.  
dat was gewoonweg vlak voor  
mijn gezicht.  
ze zijn dus binnen.  
de gasten met de schietgeweren  
ze zitten hier bij ons

we moeten rechtstaan zegt hij rechtstaan  
allé, alleman in plissé rokskes  
sta maar recht  
ja, dat alle trutten maar eens rechtstaan  
en alle tommy hilfuckers  
mogen meedoen  
of blijft ge liever liggen?  
mij goed. voor mijn part  
moogt ge blijven liggen.  
schieten doe ik toch.

dan loopt hij op een raam toe  
en slaat het glas aan scherven  
schiet op de gewonden  
op verplegers  
op politiemacht  
beneden op de speelplaats  
even wordt teruggeschoten  
even maar  
ze hebben schrik van mij, zegt hij  
en gij, hebt gij ook schrik,  
hebt gij ook schrik

ja, zeg ik  
druk bernt tegen mij aan  
ik weet niet of hij leeft  
of dood is  
ik durf gewoon niet meer te kijken  
zijt ge klaar om hier en nu te sterven  
nee  
en samen met uw lief?  
nee  
hebt ge liever dat ik hem  
afschiet dan u  
ge weet 't is maar een woord  
zegt hij

en voor ik iets kan zeggen  
schiet hij  
onder nog een andere tafel.  
hij draait zich om schiet nog een keer  
ik hou het niet meer uit  
ik val zowat uiteen  
mijn lijf -  
mijn lijf ligt hier te hikken  
van de schrik  
bernt ligt op mijn benen  
en ik durf hem niet  
meer vast te houden

en dan vanuit het niets  
gaat op de grond naast bernt  
mijn gsm  
het display licht op  
in hoofdletters verschijnt er  
PAPA  
PAPA  
PAPA  
ik sluit mijn ogen.  
en wacht tot het weer overgaat

maar dan draait hij zich om  
legt aan

ik wil rechtstaan roepen  
ik wil  
ik wil een gelukkig leven  
ik wil een schitterende toekomst

maar  
ik krijg een kogel hier  
recht mijn lever in  
het bloed klokt als  
een pomp  
uit het gat naar buiten

op mijn gsm verschijnt nog eens  
PAPA  
PAPA  
PAPA

er is geen plek als thuis  
ik sluit mijn ogen

GEEN  
PLEK  
ALS  
THUIS  
zeg ik  
en ik wacht tot ik word weggebeamd

## 6/ Uit Othello van Shakespeare

Wat, wat, ontrouw aan mij?

Wat merkte ik van haar stiekeme geilheid?

Ik zag het niet, ik dacht er niet aan, het deed me niks. Ik sliep, was vrij en vrolijk.

Ik vond Cassio's kussen niet op haar lippen.

Hij die bestolen is en niet weet dat hij iets mist,

zeg hem niks, want hij is niet bestolen.

Ik zou blij zijn als het volledige leger,

voetvolk en al, van haar zoete lijf geproefd had, zolang ik er niets van wist. Maar nu, voor

altijd vaarwel rust in mijn hoofd, vaarwel tevredenheid, vaarwel bepluimde troepen en

machtige oorlogen, die van ambitie een deugd maken! O vaarwel, vaarwel hinnikende

paarden en schrille trompetten, trots, pracht en praal van de glorieuze oorlog! Vaarwel, alles

wat Othello was, is weg.

Schurk, zorg dat je zeker bent dat je kan bewijzen dat mijn geliefde een hoer is,

Zorg dat je zeker bent. Geef me het zichtbare bewijs,

of op de waarde van mijn onsterfelijke ziel, zweer ik: je was beter als een hond geboren dan

dat je mijn opgewekte woede moet sussen!

Laat het me zien -of bewijs het zo dat er geen haken of ogen aanzitten waar twijfel zich aan kan vasthaken, of smee om je leven!

Als je haar belastert, en mij foltert,

bid dan nooit meer. Vergeet je geweten,

doe daden die de hemel doen wenen, de hele wereld verbaasd doen staan, want niks kan je

aan de verdoemenis toevoegen dat erger is dan dit.

Op de hele wereld,

Ik denk dat mijn vrouw eerlijk is, ik denk dat ze het niet is.

Ik denk dat jij oprecht bent, ik denk dat je het niet bent.

Ik heb bewijs nodig. Haar naam is nu besmeurd en zwart,

net als mijn gezicht. Al moet het met touwen of messen,

vergif of vuur, of verdrinken in een rivier. Ik zal het niet verdragen. Had ik maar duidelijkheid!

## 7/Uit 'Boeren Sterven' F.X. Kroetz

ZOON Waar ben je geweest?

Heb ik niet gezegd dat je thuis moest blijven? Heb ik niet gezegd dat ik je er niet uitlaat? Heb ik niet gezegd dat je niet naar beneden mag? Omdat je een vrouw bent en geen sluiert draagt! Omdat de stad je opvreest en je onder je rokken grijpt, als je naar buiten gaat. Heb ik niet gezegd dat je thuis moest blijven? Omdat ik alles alleen moet klaren buiten. Alles. Omdat de man het moet klaren en ik de man ben.

Dat merk je niet. Dat merk je helemaal niet. We zijn niet thuis. Hier is alles anders. De stad mag in jouw gezicht geen groeven kerven! En ze mag nooit je tanden zien als je lacht! De stad krijgt jou niet te zien. Nog geen stukje van je! Jou krijgt de stad niet, jij bent van mij. Jij bent het laatste dat ik van thuis heb. En dat bewaak ik. Jou neemt niemand van me af. Jou houd ik. Jou bewaar ik. Jij bent de laatste. Jou krijgen ze pas als laatste.

En dus ga je nu niet meer weg. Nooit meer. Pas als ik met je meega. Pas als ik tegen je zeg: nu is het zover. En dan staat er beneden een auto voor de deur met gordijntjes en dan stap je in en dan mag je naar buiten kijken, maar zo dat ze jou niet zien. (Hij grijpt haar bij haar gezicht.) Mij heeft de stad al aangevreten, maar jou krijgt de stad niet. Jou houd ik. Als ik mezelf in de spiegel niet meer herken dan ga ik naast jou staan en kijk naar jou en naar jouw ogen. En door jou weet ik dan: dat ben ik. Mijn zuster kijkt niemand zo aan als mij. Jou houd ik. (Hij knikt. Pauze) Vanaf nu mag je niet meer naar buiten tot ik het zeg. Totdat ik hem naar je toebreng en hem aan je voorstel en tegen je zeg: dat is hem! En hij die ik bedoel, die neemt je enkel als je zuiver bent, helemaal zuiver. En geen hitte en geen kou je hebben aangetast. En geen oog op je gevallen is en geen hand je heeft beroerd. (Zacht) Ik ben je broer en ik moet zorgen dat het zo gaat, precies zo. Want we zijn in de stad en daar is alles anders. Heel anders.

Hoor je me? Zie je me? Voel je wat? (Korte pauze. Ze reageert niet.) Dan is het goed. Zo moet het ook. Zo heb ik iets. Zo heb ik iets alleen voor mezelf. Alleen voor mezelf. En dat moet. Dat moet.

## 8/ De radicale liefde (Uit "Olga" van De Koe)

wat is dat toch tegenwoordig?  
dat pausen stoppen om gezondheidsredenen  
dat politici meer bij hun gezin willen zijn?  
kunstenaars op sabbatsjaar gaan?  
wat is dat voor weekheid  
wat is dat voor gebrek aan overgave?  
en waarom betaalt niemand nog  
de ultieme prijs voor de liefde?  
grote liefdes zijn er alleen nog maar  
op het toneel  
de grote ware liefde  
de grote ware liefde die pijn doet  
die zo een pijn doet  
zo verschrikkelijk pijn doet  
dat het bijna goed doet  
die liefde  
die u doet vermageren  
tot ge vel over been zijt  
die u als het moet naar portugal doet lopen  
te voet  
de liefde zo totaal  
zo extremistisch  
dat ze wel met de dood moet eindigen  
alleen nog maar op het toneel  
sowieso de meest wezenlijke momenten  
in mijn leven  
de ingrijpendste  
maakte ik mee op het toneel  
als het om doodsangst  
om kameraadschap  
om eenzaamheid  
om glorie ging  
alleen maar op het toneel  
en de liefde natuurlijk  
vooral de liefde  
de grote ware hartstochtelijke ongespeelde liefde  
alleen maar op het toneel  
wat is het advies dat ge krijgt  
als ge een wrak zijt geworden  
door een mislukte liefde?  
dat ge door moet zetten  
dat ge u niet moet laten gaan  
dat er wel een ander komt  
maar als het om de grote liefde gaat  
de ware grote liefde gaat  
dan hoort er geen ander te komen  
er moet toch iets blijven om voor te leven?  
om voor te sterven?  
alleen op het toneel is een gebroken hart  
tenminste nog een gebroken hat  
overall anders ontbreekt het aan radicaliteit  
ontbreekt het aan ernst  
wat was ik nu aan het zeggen?  
sur le pont d'avignon

on y danse on y danse  
sur le pont d'avignon  
on y danse tout en rond



## B/ Dialoog

Dialoog uit 'Closer' (Patrick Marber--- eigen vertaling)

[http://www.script---o---rama.com/movie\\_scripts/closer---movie---transcript.html](http://www.script---o---rama.com/movie_scripts/closer---movie---transcript.html)

- Larry: Wat? Er is iets. Zeg het. Ga je bij me weg?
- Anna: Ja.
- Larry: Waarom?
- Anna: Thomas. Ik zie hem graag.
- Larry: Sinds wanneer zijn jullie weer samen?
- Anna: Sinds mijn tentoonstelling vorig jaar.... Ik walg van mezelf.
- Larry: Je bent fenomenaal. En zo slim! Waarom ben je eigenlijk met mij getrouwd?
- Anna: Ik zag Thomas niet meer, OK? Ik wou dat het werkte tussen jou en mij.
- Larry: Maar, we waren toch gelukkig.... Of niet?... Ga je bij hem wonen?
- Anna: Je kan hier blijven als je wilt.
- Larry: Die spullen hier interesseren mij niet. Waarom heb je het niet direct gezegd toen ik binnenkwam?
- Anna: Ik was bang.
- Larry: Wat voor iemand denk je dat ik ben?
- Anna: Ik ben al eerder geslagen geweest.
- Larry: Niet door mij.... En, is hij goed?...
- Anna: Doe dat niet...
- Larry: Geef antwoord. Is hij goed?
- Anna: Ja.
- Larry: Beter dan ik?
- Anna: Anders.
- Larry: Beter?
- Anna: Tederder.

Larry: Wat betekent dat?

Anna: Je weet wat dat betekent..... Het spijt mij, jij bent....

Larry: Zeg het niet! Zeg verdomme niet: "Jij bent te goed voor mij." Dat is waar maar zeg het niet...  
Je maakt de fout van je leven! Heb je mij eigenlijk ooit graag gezien?

Anna: Ja. Dat moet je geloven. Echt.

Larry: Heb je het hier gedaan?

Anna: Nee.

Larry : Waarom niet?

Anna: Verdomme, waarom is de seks zo belangrijk?

Larry: Omdat ik een fucking neanderthaler ben.  
Heb je het hier gedaan ja of nee?

Anna: Ja, we hebben het hier gedaan.

Larry: Waar? Antwoord!

Anna: Daar. En het was ... Heerlijk! Hoor je me? Heerlijk! Heerlijk!

Larry: Dat is de juiste houding. Bedankt. Echt. Bedankt voor je eerlijkheid.  
Trap het af. Nu. Bitch